

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 6C/56/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3619201455
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Štefčík
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2021:3619201455.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske sudcom JUDr. Petrom Štefčíkom v spore žalobkyne: E. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom T., Y. XXX/XX, zastúpenej JUDr. Jánom Legerským, advokátom so sídlom v Trenčíne, Nám. sv. Anny 15/25 proti žalovanému: R. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom T., J. L. XXX/XX, zastúpenému Mgr. Patrikom Štefkejem, advokátom so sídlom v Nitre, Školská 3, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, takto

rozhodol:

I. Súd návrh žalobkyne na prerušenie konania zamietla.

II. Súd žalobu v celom rozsahu zamietla.

III. Žalovaný má proti žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, vo výške, o ktorej rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, súdny úradník.

odôvodnenie:

(1) Žalobkyňa sa podanou žalobou domáha proti žalovanému určenia, že je vlastníkom nehnuteľností zapísaných u Okresného úradu T., katastrálny odbor v katastri nehnuteľností pre okres T., obec T. a katastrálne územie T. na liste vlastníctva č. XXXX ako byt č. X na X. poschodí vo vchode XX bytového domu súp.č. XXX na parc.č. XXXX/X v podiele X/X vrátane k nemu prislúchajúceho spoluvlastníckeho podielu XXXX/XXXXXXXX na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu súp.č. XXX na parc.č. XXXX/X a na pozemku Parcely registra „Z.“ evidované na katastrálnej mape - parc.č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie vo výmere XXX m². Zároveň sa domáhal priznania nároku na náhradu trov konania.

(2) V rovnakom podaní sa domáhala aj prerušenia konania až do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Partizánske pod sp. zn. 5C/30/2017.

(3) Žalobu odôvodnila tým, že žalovaný je zapísaný za vlastníka nehnuteľností, vo vzťahu ku ktorým sa domáha určenia vlastníckeho práva. Nadobudol ich na základe darovacej zmluvy zo dňa 9.5.2014 uzavretej medzi žalobkyňou ako darkyňou a žalovaným ako obdarovaným, podľa ktorej bol vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností povolený pod č. V 927/2014. Po uzavretí darovacej zmluvy a nadobudnutí jej vecnoprávných účinkov vkladom vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností v prospech žalovaného uplatnila žalobkyňa právo na vrátenie daru (právo odvolať darovanie), pretože žalovaný sa dopustil voči nej konania hrubo porušujúceho dobré mravy spočívajúceho v ďalej uvedených skutočnostiach. Žalobkyňa počas spolužitia so žalovaným nadobudla do výlučného vlastníctva nehnuteľností, ktoré sú zapísané u Okresného úradu T., katastrálny odbor v katastri nehnuteľností pre okres T., obec T. a katastrálne územie T. na liste vlastníctva č. XXXX ako Parcely registra „Z.“ evidované na katastrálnej mape - parc.č. XXXX - záhrada vo výmere XXX m², parc.č. XXXX - zastavaná plocha a nádvorie vo výmere XX m², parc.č. XXXX - zastavaná plocha a nádvorie

vo výmere XXX m2 a parc.č. XXXX - zastavaná plocha a nádvorie vo výmere XX m2 a ako Stavby - X/ X dvojdomku súp.č. XXX na parc.č. XXXX a garáž súp.č. XXXX na parc.č. XXXX. Žalobkyňa bývala v týchto nehnuteľnostiach v jej výlučnom vlastníctve spoločne so žalovaným ako aj ich spoločným synom pochádzajúcim z ich vzťahu a teda umožnila aj žalovanému užívanie týchto nehnuteľností. Žalovaný sám z vlastnej iniciatívy prejavil záujem za účelom skvalitnenia bývania v týchto nehnuteľnostiach vykonať ich čiastočnú rekonštrukciu, ktorá bola realizovaná v rokoch 2013 a 2014, pričom vzhľadom na príjmové pomery žalovaného boli náklady na túto rekonštrukciu hradené prevažne z príjmov žalovaného z práce v zahraničí (vo Švajčiarsku). Napriek tomu, že žalovaný vykonal takéto investície do majetku žalobkyne z vlastného rozhodnutia a v záujme skvalitnenia aj svojho vlastného bývania, tak po dokončení rekonštrukcie týchto nehnuteľností vo výlučnom vlastníctve žalobkyne sa začal postupne stále intenzívnejšie domáhať od žalobkyne poskytnutia primeranej náhrady za takéto investície prevodom nehnuteľností do jeho vlastníctva alebo vyplatením peňažnej náhrady. Keďže žalobkyňa nemala žiadne peňažné zdroje na to, aby mohla žalovanému akúkoľvek náhradu za takéto investície poskytnúť v peniazoch, tak nakoniec v snahe predísť ďalšiemu nátlaku zo strany žalovaného sa rozhodla tomuto ako náhradu poskytnúť darom predmetné nehnuteľnosti, k čomu došlo uzavretím darovacej zmluvy, pričom poskytnutím predmetných nehnuteľností, ktorých hodnota je okolo 60.000,- €, tak žalovaný získal plnohodnotnú náhradu za ním vložené investície do nehnuteľností vo výlučnom vlastníctve žalobkyne, ktoré navyše aj sám spotrebovával užívaním týchto nehnuteľností ešte po dobu spolužitia so žalobkyňou. Napriek uvedenému žalovaný následne uplatnil proti žalobkyni aj peňažný nárok na zaplatenie investícií vložených do nehnuteľností vo výlučnom vlastníctve žalobkyne a urobil tak podaním žaloby o zaplatenie 45.000,- € s príslušenstvom na Okresnom súde Partizánske dňa 20.10.2016, kde konanie o takejto žalobe, v ktorom sú strany tohto sporu v opačnom procesnom postavení, je vedené pod sp. zn. 3C/189/2016 a toto nebolo doposiaľ skončené. Dokonca na návrh žalovaného (v danej veci žalobcu) bolo v uvedenom konaní nariadené neodkladné opatrenie, ktoré žalobkyni (v danej veci žalovanej) znemožňuje s nehnuteľnosťami v jej výlučnom vlastníctve nakladať. Takéto konanie žalovaného je za daných okolností konaním hrubo porušujúcim dobré mravy a keďže takéhoto konania sa dopustil žalovaný ako obdarovaný vo vzťahu k žalobkyni ako daryni v zmysle darovacej zmluvy, zakladá takéto konanie žalovaného dôvod na vrátenie daru v zmysle § 630 Obč. zák. Žalobkyňa uplatnila právo na vrátenie daru pre takéto konanie žalovaného hrubo porušujúceho dobré mravy písomnou výzvou na vrátenie daru zo dňa 6.5.2019, ktorú zaslala žalovanému doporučenými listovými zásielkami zo dňa 6.5.2019 na adresu trvalého bydliska žalovaného v Slovenskej republike (podacie číslo zásielky RE755499837SK) ako aj na adresu jeho miesta bydliska vo Švajčiarsku (podacie číslo zásielky RE755499032SK). Keďže žalobkyňa sa mohla o takto vymedzenom dôvode na vrátenie daru dozvedieť najskôr až po podaní žaloby vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 3C/189/2016, ktorá bola podaná na súde dňa 20.10.2016 a po jej doručení žalobkyni (v danej veci ako žalovanej), je zrejmé, že žalobkyňa uplatňuje právo na vrátenie daru z dôvodu uvedeného v tejto žalobe v rámci všeobecnej trojročnej premlčacej doby v zmysle § 101 Obč. zák. a že teda toto jej právo nemôže byť premlčané.

(4) Právne odôvodnila žalobkyňa žalobu poukazom na § 630 Občianskeho zákonníka.

(5) Podľa tvrdení žalobkyne sa žalovaný ako obdarovaný uplatnením práva na peňažné plnenie na súde proti nej za tam uvedených okolností dopustil voči nej ako daryni konania hrubo porušujúceho dobré mravy a zakladajúceho právo žalobkyne na vrátenie daru v zmysle § 630 Obč. zák. Doručením písomnej výzvy žalobkyne na vrátenie daru žalovanému, došlo k právne účinnému odvolaniu darovania a k zániku vlastníckeho práva žalovaného k predmetným nehnuteľnostiam a zároveň k obnoveniu vlastníckeho práva žalobkyne k týmto nehnuteľnostiam (podľa stavu pred uzavretím darovacej zmluvy). Keďže zápis právnych vzťahov k týmto nehnuteľnostiam v katastri nehnuteľností z dôvodu právne účinného odvolania darovania už nezodpovedá skutočnému právnomu stavu týchto nehnuteľností, má žalobkyňa naliehavý právny záujem na určení jej vlastníckeho práva k týmto nehnuteľnostiam v zmysle § 137 písm. c) CSP, pretože žalovaný uplatnené právo na vrátenie daru neakceptoval a zmenu zápisu právnych vzťahov k predmetným nehnuteľnostiam možno tak vykonať len na základe právoplatného rozhodnutia súdu o určení vlastníckeho práva ako záznamovej listiny v zmysle § 34 ods. 1 zák. č. 162/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov.

(6) Ako dôkazy označila v žalobe výpis z listu vlastníctva č. XXXX pre kat. úz. T., spis OÚ T., katastrálny odbor č. V 927/2014, ktorý si má súd vyžiadať, výpis z listu vlastníctva č. XXXX pre kat. úz. T., výzvu na vrátenie daru zo dňa 6.5.2019 do SR, podací hárok k výzve zaslanej na adresu v SR, výzvu na vrátenie daru zo dňa 6.5.2019 do Švajčiarska, podací hárok k výzve zaslanej na adresu vo Švajčiarsku.

(7) Návrh na prerušenie konania odôvodnila tým, že v inom konaní vedenom na tunajšom súde pod spisovou značkou 5C/30/2017 sa rozhoduje o vlastníckom práve k rovnakej nehnuteľnosti z iných skutkových dôvodov, pričom tam uvedené konanie ešte v čase podania žaloby nebolo skončené.

(8) Súd toto konanie uznesením zo dňa 30.10.2019 č.k. 6C/56/2019-51 zastavil pre prekážku veci začatej vzhľadom na konanie vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 5C/30/2017. Krajský súd v Trenčíne sa s takýmto právnym posúdením podmienok konania nestotožnil a na odvolanie žalobkyne uznesenie o zastavení konania uznesením zo dňa 28.05.2020 č.k. 17Co/14/2020-85 zrušil. Uznesenie Krajského súdu v Trenčíne nadobudlo právoplatnosť 14.07.2020.

(9) Súd následne doručil žalobu právnenému zástupcovi žalovaného a umožnil mu vyjadriť sa k nej. Právny zástupca žalovaného k žalobe v písomnom vyjadrení doručenom súdu elektronicky dňa 09.10.2020 uviedol, že v konaní nie je sporné, že žalobkyňa mu v minulosti darovala byt, ktorého kúpu financoval v rozsahu 1/3 kúpnej ceny v roku 1998. Žalobkyňa svoje právo na určenie vlastníckeho práva k bytu zdôvodňuje tým, že sa mal voči nej dopustiť hrubo narušujúceho správania sa spočívajúceho v tom, že dňa 20.10.2016 doručil tunajšiemu súdu žalobu o zaplatenie sumy 45.000 EUR. Konanie o tejto žalobe je vedené na tunajšom súde pod spisovou značkou 3C/189/2016 a konanie je prerušené do právoplatného skončenia konaní vedených na tunajšom súde pod spisovou značkou 5C/30/2017 a 6C/56/2019. Nesúhlasí s tvrdením žalobkyne, že darovaním bytu v roku 2014 došlo z jej strany k poskytnutiu náhrady žalovanému za investície žalovaného do jej rodinného domu, z ktorých sa vykonala rozsiahla rekonštrukcia. Podľa názoru žalobkyne tak mal dostať plnohodnotnú náhradu za vynaložené investície do jej rodinného domu a s prihliadnutím na ňou tvrdené rozhodujúce skutočnosti má za to, že sa s ním úplne vyrovnala. Inak by žalobu na plnenie voči žalobkyňi (3C/189/2016) nikdy nepodal, ak by sa skutočne vyrovnali. Žalobkyňa v obsahu žaloby vo viacerých rozhodujúcich skutočnostiach zavádza súd prvej inštancie, najmä keď uvádza, že byt má hodnotu 60.000 EUR, čo vzhľadom ku dňu vyhotovenia žaloby (08.10.2019) možno môže pravdepodobne zodpovedať hodnote takého alebo porovnateľného bytu. Tu je však potrebné zobrať do úvahy hodnotu bytu v období, v ktorom došlo k darovaniu bytu (09.05.2014) a nie ku dňu podania novej žaloby (08.10.2019) a s prihliadnutím na obdobie realizácie rekonštrukcie rodinného domu (9/2013-3/2015) z výlučných prostriedkov žalovaného. V období roku 2014 mohla hodnota bytu dosahovať hodnotu do 40.000 EUR, keďže prispel žalobkyňi na kúpu bytu viac ako 1/3 peňazí, túto hodnotu odpočítal od hodnoty bytu a má tak za to, že žalobkyňa mu dala na vyrovnanie len sumu do 26.000 EUR (2/3 zo sumy 40.000,00 EUR). Keďže on vynaložil na rekonštrukciu rodinného domu žalobkyne, jeho exteriéru, pozemkov a vnútorného vybavenia takmer 71.000 EUR, domáha sa preto vyplatenia rozdielu v sume 45.000 EUR v konaní vedenom na tunajšom súde pod spisovou značkou 3C/189/2016. Podanie žaloby voči žalobkyňi nepovažuje za rozporné s dobrými mravmi a vonkoncom nie s hrubým porušením dobrých mravov, keď sa vyžaduje väčšia intenzita takého zásahu voči darcovi, t. j. voči žalobkyňi. Práve naopak, v súlade s dobrými mravmi považuje za spravodlivé a v súlade so zásadami zaužívanými v našej spoločnosti očakával, že rozdiel spomínaných hodnôt mu žalobkyňa určitým spôsobom vyrovná alebo navrhne nejaký spôsob vyrovnania. Viackrát jej navrhoval aj taký spôsob, ktorý by ju nezaťažil žiadnym peňažným plnením, ale ani s takým riešením nesúhlasila (spoločný syn by bol podielovým spoluvlastníkom rodinného domu v určitom podiele). Predloženie takého návrhu z jeho strany je jednoznačným dôkazom, že mu za každú cenu nejde o to, aby mu žalobkyňa zaplatila peniaze, ale poskytla nejaký spôsob vyrovnania. Ak však žiadny taký spôsob nechce navrhnúť a navrhuje len späťvzatie žalôb ich oboch, čo by považovala ona za spravodlivé, s tým nemôže súhlasiť. V nadväznosti na žalobný návrh uvádza konkrétny rozsah vykonanej rekonštrukcie, jej časový harmonogram a spôsoby financovania a z čoho pozostáva suma približne 71.000 EUR, o ktorej sa zmienil. Na pojednávaní konanom v spore 3C/189/2016 predložil veľké množstvo dôkazov, ktoré žiada, aby si súd pripojil do tejto právnej veci.

(10) Následne žalovaný vo svojom podaní podanom prostredníctvom právneho zástupcu popisuje množstvo dôkazov predložených v spore vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 3C/189/2016 s tým, že uvádza, čo majú tieto dôkazy preukazovať (rozsah vykonanej rekonštrukcie). Popisuje priebeh a rozsah rekonštrukcie rodinného domu, časovú následnosť jednotlivých úkonov a svoj finančný a pracovný vklad do rekonštrukcie. Kompletné ukončenie celkovej rekonštrukcie rodinného domu nastalo v mesiaci marec 2015, ako uvádzala aj samotná žalovaná v obsahu inzerátov na predaj rodinného domu prostredníctvom realitnej kancelárie. Uplatňovanie rozdielu hodnôt v sume 45.000 EUR (71.000-26.000) považuje za spravodlivé vysporiadanie vzťahov so žalobkyňou a plne v súlade s tým, čo by iná osoba v jeho postavení žiadala na vypořádanie so žalobkyňou a čo možno objektívne považovať za v súlade s pravidlami zaužívanými v našej spoločnosti. Poukázal na odôvodnenie rozsudku vo veci sp. zn. 5C/30/2017 zo dňa 21.06.2019, kde bola charakterizovaná osoba žalobkyne tak, že sama porušovala dobré mravy vo vzťahu k vlastnému otcovi, vlastnému dieťaťu a ešte aj k žalovanému bez toho, že by

k tomu existoval objektívny dôvod (údajná vymyslená nevera). Podľa žalovaného zámerom žalobkyne bolo dokončiť rekonštrukciu rodinného domu z peňažných prostriedkov žalovaného (marec 2015), následne vystať žalovaného z rodinného domu pre vymyslenú neveru (apríl 2015), zbaviť sa syna vystať žalovaným do Švajčiarska (júl 2015), formálne urobiť z vlastného otca bezdomovca v snahe dosiahnuť výťažok zo speňaženia rodinného domu, ktorý by mohla použiť pre vlastné potreby a zbaviť sa tak všetkých blízkych osôb, ktoré jej v ťažkom životnom období (rakovina) boli veľkou oporou (žalovaný, otec žalobkyne a syn H.) a boli prekážkou v predaji rodinného domu (X inzerátov založených v spise tunajšieho súdu 3C/189/2016 - zriadené zabezpečovacie opatrenie k rodinnému domu žalobkyne v prospech žalovaného) a navyše priznanie ľudského zlyhania žalovaného využiť ešte na to, aby sa dostala k ďalšej majetkovej hodnote - bytu (konanie 5C/30/2017 na tunajšom súde). S prihladením na uvedené má za to, že žaloba žalobkyne nie je dôvodná, konanie žalovaného nie je v rozpore s dobrými mravmi, preto navrhuje súdu prvej inštancie, aby žalobu zamietol a priznal mu nárok na náhradu trov konania.

(11) Ako dôkazy označil vo svojom podaní spis tunajšieho súdu sp. zn. 3C/189/2016, pričom z toho spisu špecifikoval nasledujúce dôkazy:

- o fotodokumentácia pôvodného stavu domu s pozemkom z ulice Y. (predná časť domu) založená v súdnom spise 3C/189/2016
  - o fotodokumentácia pôvodného stavu domu s pozemkom z ulice XX. E. (zadná časť domu so záhradou) založená v súdnom spise 3C/189/2016
  - o fotodokumentácia z rekonštrukcie domu z oboch ulíc založená v súdnom spise 3C/189/2016
  - o protokol o odovzdaní a prevzatí diela z 27.11.2014 založený v 3C/189/2016
  - o krycí list rozpočtu fasády a rozpočet samotný založený v 3C/189/2016
  - o krycí list rozpočtu na terénne úpravy a rozpočet samotný založený 3C/189/2016
  - o výpisy z bankových účtov žalovaného založené v spise 3C/189/2016
  - o náčrtok zmien a rozsahu realizácie rekonštrukcie domu a pozemku v 3C/189/2016
  - o krycie listy a rozpočty k zatepleniu a terénnym úpravám v spise 3C/189/2016
  - o protokol o odovzdaní a prevzatí diela v spise 3C/189/2016
  - o množstvo inzerátov predložených žalovaným o ponukách žalobkyne na predaj rodinného domu zo dňa 13.06.2017, zo dňa 07.02.2017, zo dňa 19.09.2018 založené v súdnom spise 3C/189/2016
  - o zápisnica o výsluchu svedka p. Š. k samotnej rekonštrukcii v 3C/189/2019
  - o náčrtok pivnice rodinného domu v 3C/189/2016
  - o náčrtok prízemnia rodinného domu v 3C/189/2016
  - o náčrtok poschodia rodinného domu v 3C/189/2016
  - o zmluva s VÚB, a.s. o úvere v sume 10 000 € v 3C/189/2016
  - o 45-stranový výpis z bankového účtu žalovaného 2.9.2013 - 31.7.2015 v 3C/189/2016
  - o 7-stranový výpis American platobnej karty žalovaného 30.12.2013 - 6.1.2015 v 3C/189/2016
  - o 8-stranový výpis z účtu žalovaného vo Švajčiarsku 7.9.2013 - 13.1.2015 v 3C/189/2016
  - o 10-stranový výpis z platobnej karty žalobkyne *3369 15.4.2013 - 12.11.2014 v 3C/189/2016
- Okrem toho ako dôkaz označil aj rozsudok tunajšieho súdu č.k. 5C/30/2017-276.

(12) Súd vyjadrenie doručil právnomu zástupcovi žalobkyne a umožnil mu vyjadriť sa k nemu.

(13) Žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu v replike doručenej súdu dňa 09.11.2020 uviedla, že považuje tvrdenia žalobcu v jeho vyjadrení k žalobe za celkom nesprávne a zároveň nepravdivé a účelové a v celom rozsahu tieto tvrdenia popiera. K podrobnej rekapitulácii tvrdení žalovaného prednesených v konaní vo veci sp. zn. 3C/189/2016, ktoré žalovaný prakticky v celom rozsahu do jeho vyjadrenia k žalobe zopakoval, uvádza žalobkyňa, že ide len o skutkové tvrdenia žalovaného, ktoré doposiaľ v uvedenom konaní v inej veci neboli vôbec preukázané a ktoré boli žalobkyňou (tam v procesnom postavení žalovanej) popreté, pričom z dôvodu následného prerušenia uvedeného konania, nebolo v tomto doposiaľ vykonané také dokazovanie (najmä znalecké), z ktorého by akokoľvek opodstatnenosť takýchto tvrdení žalovaného vyplynula a teda bola preukázaná. Takéto zopakované skutkové tvrdenia žalovaného prednesené v inom neskončenom konaní potom nemožno v tomto konaní tiež vôbec považovať za preukázané a žalobkyňa aj v tomto konaní tieto v celom rozsahu popiera. Nie je vôbec zrejmé, prečo by sa mala brať do úvahy hodnota darovaného bytu v období, v ktorom došlo k darovaniu, keď žalobkyňa odvodzuje uplatnený nárok na určenie vlastníckeho práva k takémuto bytu od odvolania darovania, ktoré uskutočnila výzvou na vrátenie daru zo dňa 6.5.2019 a v dôsledku ktorej by tak v prípade existencie v nej uvedeného dôvodu na vrátenie daru, došlo k zániku darovania a obnoveniu vlastníckeho práva žalobkyne ako darcu k predmetu daru doručením takejto výzvy žalovanému. To znamená, že vlastnícke právo žalobkyne k predmetnému bytu by opätovne vzniklo v rozsahu ako pred darovaním v roku 2019, kedy mal predmetný byt hodnotu okolo 60.000,-

€, čo napokon ani žalovaný nespochybňuje. Preto, ak žalobkyňa vo výzve na vrátenie daru zo dňa 6.5.2019 označila za konanie žalovaného v hrubom rozpore s dobrými mravmi tú skutočnosť, že k uzavretiu predmetnej darovacej zmluvy došlo v súvislosti s usporiadaním nároku žalovaného na náhradu za investície, ktoré on z jeho vlastného rozhodnutia vložil do rodinného domu vo výlučnom vlastníctve žalobkyne a že napriek tomu, že žalovaný takýmto darovaním získal plnú náhradu za takéto investície, tak proti žalobkyni uplatnil na Okresnom súde Partizánske dňa 20.10.2016 nárok na náhradu za tieto investície vo výške 45.000,- € a v uplatňovaní tohto nároku v konaní vedenom na tomto súde pod sp. zn. 3C/189/2016 naďalej pokračuje, tak jednoznačne takýto dôvod vrátenia daru bol daný. Niet žiadneho dôvodu, právneho ale ani logického, vychádzať pri porovnaní hodnoty majetku, ktorý žalovaný darovaním získal s výškou náhrady, ktorú za investície vložené do majetku žalobkyne uplatnil proti nej na súde, z hodnoty darovaného majetku podľa cenovej úrovne v čase uzavretia darovacej zmluvy tak, ako to uvádza žalovaný. Naopak podľa žalobkyne je pre posúdenie toho, či žalovaný darovaním predmetného bytu získal náhradu za jeho investície do rodinného domu žalobkyne rozhodujúci stav v čase uplatnenia práva na vrátenie daru. Bez ohľadu na to sa žalobkyňa nestotožňuje ani s tvrdením žalovaného o nižšej hodnote predmetného bytu (o 20.000,- €) v roku 2014 v porovnaní s jeho hodnotou v roku 2019, ktoré tvrdenie žalovaný ani ničím nepreukázal. Žalobkyňa preto v celom rozsahu trvá na tom, že darovaním nehnuteľností, ktoré boli predmetom darovacej zmluvy zo dňa 9.5.2014 uzavretej medzi ňou ako daryňou a žalovaným ako obdarovaným a podľa ktorej bol vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností povolený pod č. V 927/2014, boli v celom rozsahu nahradené investície žalovaného skutočne (a nie v rozsahu nepreukázaných tvrdení žalovaného) vložené do rodinného domu žalobkyne a že ak napriek tomu žalovaný uplatnil proti žalobkyni titulom ich náhrady nárok na zaplatenie peňažnej sumy 45.000,- €, tak sa dopustil konania v hrubom rozpore s dobrými mravmi, zakladajúcim dôvod na vrátenie predmetného daru. Ďalej žalobkyňa považuje za celkom nenáležité, keď sa žalovaný snaží transformovať pomer peňažných prostriedkov, ktoré mal poskytnúť pôvodne na kúpu predmetného bytu k výške pôvodnej kúpnej ceny, do hodnoty tohto bytu v cenovej úrovni roku 2014, čo nemá absolútne žiadne opodstatnenie. Ak by žalovaný prispel na kúpu predmetného bytu určitou sumou, ktorá by zodpovedala 1/3 z celkovej kúpnej ceny, ktorú žalobkyňa za nadobudnutie tohto bytu do jej vlastníctva zaplatila, tak by poskytol konkrétnu peňažnú hodnotu (sumu) a nič viac. Žalovaný sa žiadnym spôsobom nepodieľal na náraste ceny takéhoto bytu, ktorá zodpovedala vývoju cien na trhu s nehnuteľnosťami a preto nemá žiadne právne ale ani logické opodstatnenie úvaha žalovaného, že by mal mať na hodnote predmetného bytu podiel 1/3 len preto, že určitou zanedbateľnou sumou k aktuálnej hodnote bytu, prispel na zaplatenie celkovej zanedbateľnej kúpnej ceny za tento byt v porovnaní s jeho aktuálnou hodnotou. Potom je celkom nenáležité a ničím nepodložené tvrdenie žalovaného, že žalobkyňa mu darovaním predmetného bytu dala na vyrovnanie za jeho investície do rodinného domu žalobkyne len sumu 26.000,- € predstavujúcu 2/3 zo sumy 40.000,- €, o ktorej žalobca zároveň tvrdí, že by mala zodpovedať hodnote tohto bytu v roku 2014, teda v čase darovania. Je predsa len zrejmé, že akýkoľvek príspevok zo strany žalovaného na zaplatenie kúpnej ceny za predmetný byt pri jeho nadobudnutí do výlučného vlastníctva žalobkyne by nezakladal žalovanému žiaden právny vzťah k tomuto bytu a teda ani nárok podieľať sa akokoľvek na jeho hodnote, v ktoromkoľvek časovom období a nanajvýš by zakladal žalovanému nárok na vrátenie poskytnutého príspevku na kúpnu cenu titulom vydania plnenia z bezdôvodného obohatenia (keďže by sčasti plnil za žalobkyňu to, čo mala ako nadobúdateľ plniť ona), a to len vo výške skutočne poskytnutého plnenia (príspevku na kúpnu cenu). Už z toho je potom zrejmé, že takéto celkom nesprávne a právne neopodstatnené úvahy žalovaného vedú len účelovo k znížovaniu hodnoty daru, ktorý mu žalobkyňa poskytla, za účelom vytvorenia stavu, kedy by týmto darom nemali byť pokryté žalovaným uplatnené investície do rodinného domu žalobkyne v samostatnom súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Partizánske pod sp. zn. 3C 189/2016. Naopak žalobkyňa v celom rozsahu zotrváva na tvrdení, že poskytnutím predmetného daru boli nielen žalobcovi v plnej miere nahradené všetky ním skutočne vložené (a nie iluzórne uvádzané) investície do rodinného domu žalobkyne, ale bola mu poskytnutá bezodplatne aj majetková hodnota tieto investície podstatne prevyšujúca a preto pokiaľ žalovaný po prijatí takéhoto daru od žalobkyne uplatnil proti nej ešte aj nárok na zaplatenie takýchto investícií vo výške 45.000,- €, tak sa dopustil jednoznačne konania v hrubom rozpore s dobrými mravmi, ktoré zakladá právo žalobkyne na vrátenie daru v zmysle § 630 Obč. zák. K tvrdeniam týkajúcim sa rekonštrukcie nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobkyne uviedla, že bolo dôkaznou povinnosťou žalovaného preukázať, koľko zo svojich peňažných prostriedkov vynaložil na rekonštrukciu rodinného domu vo výlučnom vlastníctve žalobkyne, pričom žalovaný túto svoju dôkaznú povinnosť doposiaľ žiadnym hodnoverným spôsobom nesplnil a nepreukázal kedy, v akom čase a v akej výške uhradil náklady na rekonštrukciu tohto domu. Žalobkyňa poukázala na obsah dôkazov predložených v konaní sp. zn. 3C/189/2016, ktoré popisuje a hodnotí, pričom poukazuje na rozpory v tvrdeniach

žalovaného a v predložených dôkazoch, ktoré podľa nej preukazuje nevhodnosť tvrdení žalovaného vo veci 3C/189/2016, ale aj v tomto konaní. Žalovaný napriek skutočnostiam, ktoré vyplývajú z ním predkladaných a navrhovaných dôkazov o tom, že za rekonštrukciu rodinného domu zaplatil 30.839,83 € alebo 31.000,- €, uplatňuje zaplatenie podstatne vyššej sumy (45.000,- €). Napokon žalobkyňa v danej veci (3C/189/2016) poukázala na to, že pokiaľ by mal byť nárok žalovaného z hľadiska jeho právneho základu posudzovaný ako nárok na náhradu zhodnotenia rodinného domu vo výlučnom vlastníctve žalobkyne, ktoré by on zo svojich prostriedkov zabezpečil, tak skutočne vynaložené náklady na takúto rekonštrukciu spravidla nemôžu byť identické so samotným zhodnotením domu ako takého, teda s rozdielom jeho hodnoty pred vykonaním rekonštrukcie a po jej vykonaní a v tomto smere poukázala aj na to, že žalovaný v danej veci v popise rozsahu stavebných prác, ktoré mali byť na rekonštrukcii domu vykonané, uvádza aj zakúpenie nábytku a rôzneho vybavenia domu demontovateľnými prvkami bez ich poškodenia (garníže, obývací stena, televízor, koberec a ďalšie), čo samozrejme nemôže predstavovať zhodnotenie rodinného domu ako nehnuteľnosti vo výlučnom vlastníctve žalobkyne. Tiež žalobkyňa uviedla, že vzhľadom na takéto rozporné tvrdenia žalovaného o čase ale aj rozsahu rekonštrukcie domu a vzhľadom na to, že žalovaný do vecí a prác, ktorými malo dôjsť k zhodnoteniu domu, zahŕňa aj náklady na vybavenie a zariadenie domu a dokonca aj na záhradné práce a rôzne iné zjavne spotrebovateľné veci, ktoré rozhodne nemajú so zhodnotením domu ako nehnuteľnosti nič spoločné, nepovažuje v danom štádiu konania za potrebné vyjadrovať sa k jednotlivým tvrdeniam o priebehu rekonštrukcie a jej rozsahu v jednotlivých častiach domu a dokonca aj jeho okolí a zatiaľ len vo všeobecnej rovine uviedla, že tieto tvrdenia žalovaného popiera a ku stavebným prácam vykonaným zhotoviteľom, ktorého zabezpečil žalovaný, uviedla, že tieto zďaleka neboli vykonané v takom rozsahu, ako žalovaný tvrdí a boli vykonané značne nekvalitne a vykazujú rozsiahle a podstatné vady a nedostatky, na čo by tiež bolo potrebné pri posúdení prípadného zhodnotenia domu prihliadať a čo by muselo byť predmetom odborného posúdenia. Pokiaľ za daného dôkazného stavu v konaní, vedenom na Okresnom súde Partizánske pod sp. zn. 3C 189/2016, žalovaný v tomto konaní o určenie vlastníckeho práva titulom vrátenia daru prednáša rovnaké tvrdenia, ktoré neboli dokazovaním v danej veci vôbec preukázané a zo strany žalobkyne boli popreté, tak aj pre účely tohto konania ide o celkom nepreukázané tvrdenia žalovaného, ktoré nemajú tak žiadnu dôkaznú hodnotu a význam pre posúdenie uplatneného nároku v tomto konaní. Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností žalobkyňa považuje všetky tvrdenia žalovaného v jeho vyjadrení k žalobe za neopodstatnené a na podanej žalobe v celom rozsahu trvá.

(14) Súd repliku žalobkyne doručil právnemu zástupcovi žalovaného a umožnil mu vyjadriť sa k nej.

(15) Žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu v písomnej duplike doručenej súdu elektronicky dňa 21.12.2020 uviedol, že otázka zhodnotenia nehnuteľností, eventuálne príspevkov vo výške 1/3 z kúpnej ceny bytu, ktorý vynaložil v minulosti na zakúpenie bytu žalobkyne, a ich právne posúdenie, sú predmetom konania vedeného na tunajšom súde pod spisovou značkou 3C/186/2016 a nie sú to otázky právneho posúdenia v tomto súdnom konaní. Inak povedané, v tomto súdnom konaní sa žalobkyňa domáha vrátenia daru z dôvodu hrubého porušenia dobrých mravov a tak základnou otázkou, ktorú musí súd prvej inštancie skúmať je, či samotné podanie žaloby o zaplatenie sumy 45.000,00 EUR je v hrubom rozpore s dobrými mravmi. Nie je úlohou súdu prvej inštancie právne posúdiť otázky, ktoré sú predmetom súdneho konania vedeného na tunajšom súde pod spisovou značkou 3C/189/2016, ale otázky z úplne iného hľadiska a to z hľadiska dobrých mravov, ako morálnych hodnôt zaužívaných v našej spoločnosti, ktoré sa určitým spôsobom vyvíjajú tak, ako celá spoločnosť. Dobré mravy sú predovšetkým súhrnom etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často zabezpečované ja právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti. Tento všeobecný horizont, ktorý vývojom spoločnosti rozvíja aj svoj morálny obsah v priestore a čase, musí byť posudzovaný z hľadiska konkrétneho prípadu tiež práve v danom čase, na danom mieste a vo vzájomnom konaní účastníkov právneho vzťahu (napr. uznesenie Ústavného súdu, II.ÚS 249/97). Vývojom spoločnosti si ľudia vytvorili počas dlhšieho časového obdobia také pravidlá, ktoré nadobudli charakter univerzálnosti, ako napr. úprimnosť, dôvera, ohľaduplnosť, solidarita, pravdivosť, korektnosť, poctivosť, spravodlivosť, slušnosť atď. Uvedené pravidlá nepochybne materiálne vystihujú pojem dobré mravy, ktoré aj náš právny poriadok používa v rôznych právnych normách ako kritérium posúdenia súladnosti určitého právneho vzťahu či právneho úkonu s právnymi poriadkom. Už v minulosti za starovekého Grécka platilo, ako určitý prejav mravných hodnôt, tzv. zlaté pravidlo, ktoré malo svoje pozitívne vyjadrenie („Všetko, čo chceš, aby iní robili tebe, rob aj ty im“) i negatívne vyjadrenie („Čo nechceš, aby iní robili tebe, nerob ani ty im“). Dobré mravy tak predstavujú mimoprávne hodnoty spoločné aj pre našu spoločnosť na určitom stupni vývoja, t. j. chápané ako nespochybniteľné minimum slušnosti všetkých spravodlivo uvažujúcich jedincov. Sú teda skôr meradlom etického hodnotenia konkrétnych situácií a ich súladu so

všeobecne uznávanými pravidlami slušnosti a poctivého konania (napr. uznesenie Najvyššieho súdu spisová značka 29Cdo/1583/2000). Sú posudzované ako obvyklé, poctivé a spravodlivé správanie sa, ktoré zodpovedá základným, v spoločnosti prevládajúcim morálnym zásadám (napr. uznesenie Najvyššieho súdu z 30.01.2010, spisová značka 2Cdo/59/2009) a možno ich stotožniť so všeobecne spoločensky uznávanými zásadami konania v právnom styku ako je poctivosť, nezneužívanie výkonu práv, nešíkanózny výkon práva, rešpektovanie rovnosti účastníkov občianskoprávných vzťahov (napr. rozsudok Najvyššieho súdu, spisová značka 1Cdo/57/2005). Vykladajú sa v súdnej praxi aj ako pravidlá správania sa, ktoré sú v prevažnej miere v spoločnosti uznávané a tvoria základ fundamentálneho hodnotového poriadku (napr. Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 30.09.2010, spisová značka 17Co/138/2010). Uvedené potom možno vykladať ako príkaz sudcovi rozhodovať v súlade s ekvitou, čo vo svojich dôsledkoch znamená nastúpenie cesty nachádzania spravodlivosti (napr. uznesenie Ústavného súdu, spisová značka IV. ÚS 57/2009). Súčasťou dobrých mravov je aj dobrá viera v zmysle poctivosti, vernosti danému slovu a mravnej povinnosti splniť záväzok, ako morálne kritérium posudzovania správania sa, ktoré má dve stránky - poctivosť vlastnú a zároveň dôveru v poctivosť druhých i vieru v dôveryhodnosť ako takú. Stálosť a pravdivosť v sľuboch a dohodách už v rímskom práve bola chápaná ako základ spravodlivosti (napr. uznesenie Najvyššieho súdu z 30.01.2013, spisová značka 6Cdo/173/2011). Posúdenie konkrétneho obsahu pojmu dobré mravy patrí vždy od prípadu k prípadu sudcovi (napr. rozsudok Najvyššieho súdu z 21.08.1997, 3Cdo/191/96). Je nespornou úlohou všeobecného súdu posudzovať súlad s dobrými mravmi z viacerých hľadísk, akcentujúc pritom otázku vyváženosti vzájomných plnení strán (napr. nález Ústavného súdu zo 7.12.2011, spisová značka I.ÚS 457/2010), vzájomnosť konania účastníkov právneho vzťahu (napr. Uznesenie Ústavného súdu z 11.09.2008, spisová značka III. ÚS 151/08) s prihliadnutím na konkrétne okolnosti konania účastníkov v príslušnom období a na ich vtedajšie postavenie (napr. rozsudok Najvyššieho súdu z 10.04.2001, spisová značka 29Cdo/1583/2000). Rozpor s dobrými mravmi tak, ako ho prezentuje žalobkyňa, je potrebné posudzovať individuálne tak, aby bolo naplnené ústavné maximum spravodlivého rozhodovania v zmysle základných zásad civilného sporového poriadku a článku 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. To vyžaduje, aby súd prvej inštancie posudzoval komplexne podanú žalobu, so zreteľom na konkrétnu situáciu na oboch stranách sporu, a najmä okolnosti, v ktorých sa ocitol žalovaný v dôsledku konania žalobkyne. Žalobkyňa špecifikovala skutkovými tvrdeniami relevantné skutočnosti, od ktorých odvodzuje rozpor jeho konania s dobrými mravmi a to len v samotnom podaní žaloby tvrdiac, že sa v minulosti vzájomne vyrovnali. Neuvádza, aké konkrétne okolnosti predchádzali podanej žalobe a ani popis životnej situácie, v ktorej sa ocitol v priamej súvislosti s konaním žalobkyne. Vo vyjadrení k žalobe podrobne popísal rozhodujúce skutočnosti, označil množstvo dôkazov, ktoré podporujú pravdivosť jeho skutkových tvrdení bez ohľadu na skutočnosť, ako v právnej veci vedenej na tunajšom súde pod spisovou značkou 3C/189/2019 súd prvej inštancie nakoniec rozhodne. Pripojil rozsudok tunajšieho súdu spisová značka č. k. 5C/30/2017-276 zo dňa 21.06.2019, v rámci ktorého súd prvej inštancie v odôvodnení (strana 7 a 8) z vykonaného dokazovania uzavrel: „Naopak konanie žalobkyne možno označiť za v rozpore s dobrými mravmi, keď sa tak nerozvážne vzdala svojho dieťaťa a vo veku 15 rokov súhlasila s jeho zverením otcovi do zahraničia, čo nesvedčí o jej materskej láske, keď komunikácia so synom síce prebiehala emailom ale v súčasnosti so synom už nekomunikujú, najmä keď dospelý syn pochopil, že sa ho matka vlastne vzdala a táto skutočnosť musí byť pre neho aj v dospelosti veľmi bolestivá. Tiež žalobkyňa vyhodila z domu otca svojho dieťaťa bez zjavných dôkazov a bez toho, aby sa snažila túto situáciu so žalovaným podrobne rozobrať a riešiť v záujme toho, aby mal syn oboch rodičov k dispozícii čo by bolo v jeho záujme a malo by to na jeho ďalší vývoj kladný vplyv, lebo sám vo svojej výpovedi to naznačil, že je škoda, že to takto dopadlo na čom má podstatnú vinu aj samotná žalobkyňa. Tiež vo vzťahu k svojmu otcovi sa žalobkyňa správa v rozpore s dobrými mravmi keď mu zrušila trvalý pobyt v dome, čo mal súd za preukázané z občianskeho preukazu otca žalobkyne Y. F., keď jej otec má trvalý pobyt mesto T., hoci sa o ňu v čase onkologického ochorenia riadne staral a pomáhal jej. Ochorenie žalobkyne je v súčasnej dobe stabilizované. Žalobkyňa nerešpektuje svoj ani morálny záväzok, ktorý mal byť vecným bremenom o doživotnom práve otca zotrvať v nehnuteľnosti, keď mu zrušila trvalý pobyt v dome a ponúkala na predaj dom tretím osobám čo potvrdil ako svedok otec žalobkyne. Tiež uviedol, že jej zaplatil na nákladoch spojených s bývaním v dome sumu 3000 eur, čo žalobkyňa ničím nevyvrátila, teda nie je pravda, že v dome žije zadarmo. Teda konanie žalobkyne k jej najbližším ľuďom, ktorí je pomáhali v chorobe k synovi, žalovanému a otcovi možno charakterizovať ako konanie v rozpore s dobrými mravmi.“ V súdnom konaní vedenom na tunajšom súde pod spisovou značkou 5C/30/2017 bolo z vykonaného dokazovania preukázané, že žalobkyňa sa správala k žalovanému, k ich spoločnému synovi H. a vlastnému otcovi Y. F.W. tak, že tým konala v rozpore s dobrými mravmi. Toto konanie má bezprostredný súvis aj s uplatnením žalobného

návrhu na tunajšom súde pod spisovou značkou 3C/189/2016. V chronologickej postupnosti konania žalobkyne, v nadväznosti na rozsudok č. k. 5C/30/2017-276 zo dňa 21.06.2019, je potrebné zdôrazniť, že žalobkyňa sa postupne snažila zbaviť práva užívania na rodinnom dome jeho ako žalovaného, syna H.H.E. a nakoniec aj svojho vlastného otca, ktorého odhlásila z trvalého pobytu na rodinnom dome, za ktorý vlastnému otcovi, podľa jeho vlastných vyjadrení, nezaplatila ani len euro. Ako bolo uvedené vo vyjadrení k žalobe, rodinný dom žalobkyne prešiel úplnou rekonštrukciou so začiatkom od 9/2013 končiac v 3/2015. Tesne po skončení úplnej rekonštrukcie ho žalobkyňa vyhodila z rodinného domu tým, že mu odňala právo ho užívať, vystažovala mu veci a oznámila mu to emailom zo dňa 30.04.2015, kedy si už vodila na rodinný dom pánske návštevy (výpoveď p. F. v 5C/30/2017). Mesiac po skončení rekonštrukcie, na ktorú celkovo vynaložil 71.000,00 EUR zo svojich vlastných peňazí, mu bolo znemožnené si bývanie v rodinnom dome čo i len čiastočne užiť a potešiť sa z neho. V mesiaci júl 2015 sa obdobne zachovala voči synovi H. a odišiel za ním do Švajčiarska. Na základe uvedeného aj došlo k zvereniu syna do jeho osobnej starostlivosti rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 2P/90/2015-43 z 23.09.2015, pričom návrh na zverenie syna do jeho osobnej starostlivosti podala sama žalobkyňa dňa 27.07.2015. Medzi tým už kolovali inzeráty na predaj rodinného domu, ktorých predložil niekoľko v súdnom konaní vedenom pod sp. zn. 3C/189/2016 a v obsahu týchto inzerátov bolo jednoznačne uvedené, že ide o celkovú rekonštrukciu vykonanú v roku 2015. Následne žalobkyňa doručila výzvu zo dňa 18.07.2017, svojmu vlastnému otcovi, Y. F., ktorý už ako posledný ostával bývať na rodinnom dome a bol poslednou prekážkou v predaji rodinného domu, ktorý sa žalobkyňa snažila preukázateľne dosiahnuť (viaceré inzeráty žalobkyne na predaj), na základe konania ktorého aj súd vydal zabezpečovacie opatrenie zriadením záložného práva k nehnuteľnosti, k rodinnému domu na zabezpečenie pohľadávky žalovaného, aby nedošlo k ohrozeniu budúcej exekúcie, ak by bol žalovaný, v procesnom postavení žalobcu, úspešný v súdnom konaní vedenom pod 3C/189/2016. Samotné konanie žalobkyne tak bolo dôvodom vydania zabezpečovacieho opatrenia, a nie konanie žalovaného. Keď žalobkyňa nebola úspešná s výzvou voči vlastnému otcovi a tento nepristúpil na jej návrh, že sa odsťahuje a žalobkyňa mu zabezpečí bývanie v nájomnom byte bez toho, aby sa na tom akokoľvek podieľala, navštívila mestský úrad T. a odhlásila svojho vlastného otca z trvalého pobytu na rodinnom dome. Išlo o prejav veľkej nevďaky voči vlastnému otcovi, ktorý ho opakovane žiadal o pomoc v nadväznosti na konanie jeho vlastnej dcéry. Uvedené skutočnosti, t. j. formálne spravenie otca bezdomovcom bolo preukázané legitímáciou jeho totožnosti predložením občianskeho preukazu pred výpoveďou ako svedka v súdom konaní pod 5C/30/2017. Po tom, čo sa žalobkyňa zbavila vlastného syna, už vyhľadala právnu pomoc advokáta za účelom získania bytu, ktorý mu v minulosti darovala, na základe neexistujúcich dôvodov, ktorých neexistencia bola preukázaná aj v súdnom konaní vedenom na tunajšom súde pod spisovou značkou 5C/30/2017, strana 8 odôvodnenia rozsudku: „Nebol predložený jediný dôkaz“. Žalobkyňa tak po tom, čom bol proti svojej vôli z rodinného domu odsťahovaný (4/2015) a nebol tam až ani syn (7/2015), mu doručila výzvu na vrátenie daru v druhej polovici júla 2015 po tom, ako sa zbavila syna H. a podala návrh na jeho zverenie do jeho osobnej starostlivosti. K výzve na vrátenie daru sa opakovane písomne vyjadril a navrhoval viaceré alternatívy riešenia vzniknutej situácie, no ani jeden návrh nebol žalobkyňou prijatý. Naopak, žalobkyňa v písomnej výzve zo dňa 08.10.2015 požadovala, že nebude žiadať vrátiť byt, ak jej zaplatí sumu 25.000,00 EUR, prevedie bezodplatne vozidlo Kia Soul (hodnota v tom čase nad 10 tisíc euro), čím požadovala odo neho hodnotu minimálne 35.000,00 EUR. Uvedenej hodnote zhruba zodpovedala trhová cena bytu, ktorý mu žalobkyňa darovala a spôsobom vysporiadania de facto odo neho požadovala zaplatiť kúpnu cenu za byt. Návrhmi žalobkyňa mienila dosiahnuť stav, že jej má zaplatiť kúpnu cenu za byt majetkovými hodnotami v peniazoch a v hodnote vozidla a ním vynaložené investície v hodnote 71.000 EUR majú ostať bez povšimnutia. V rozpore s hodnotami spravodlivosti a poctivosti tak žalobkyne, podľa jej predstáv, mal ponechať majetkové hodnoty vynaložené vo výške 71.000 EUR bez toho, aby sa s ním určitými spôsobom vyrovnala. Za týchto okolností daných výzvami žalobkyne v roku 2015, i sprostredkovane, pochopil, že ho chce pripraviť o byt, ak si ho de facto nezaplatí žalobkyňou požadovaným vyrovnaním alebo mu ho zoberie prostredníctvom žaloby, ktorej podanie avizovala v týchto podaniach na podklade vymyslenej nevery (rozhodnutie súdu). Po vyhľadaní právnej pomoci sa utvrdil v presvedčení, že musí brániť svoje majetkové hodnoty vynaložené na rekonštrukciu rodinného domu žalobkyne, keď ho chcela v podstate pripraviť o všetko a nekonala za daných okolností čestne a poctivo tak, aby to zodpovedalo dobrým mravom, ktorých porušenia sa jednostranne dovoláva. Žalobkyňa tým nesledovala ochranu svojich práv a vzájomné proporčné vyrovnanie, ale zámerne svojím konaním mienila dosiahnuť stav, ktorý ak by nastal, by sa nepochybne priečil fundamentálnym hodnotám našej spoločnosti, t. j. priečil by sa dôvodom a účelom, ktoré sa s dobrými mravmi neznáša (napr. rozsudok Najvyššieho súdu z 21.09.1929, spisová značka Rv II 275/28). Je predsa všeobecne neakceptovateľný úkon z hľadiska prevládajúcich mravných zásad a princípov

vzťahov medzi ľuďmi, aby sa ním vynaložené majetkové hodnoty vo výške 71.000,00 EUR nemali premietnuť v určitom vzájomnom vyrovnaní, ktoré by žalobkyňa sama od seba, ak by konala poctivo a v zmysle zásad spravodlivosti, mala predsa poskytnúť bez toho, aby na také vyrovnanie musel vyzývať alebo sa domáhať na súde. Napriek výzvam žalobkyne na jeseň v roku 2015 sa snažil tento spor, ktorý žalobkyňa vyvolala, ukončiť určitou vzájomnou dohodou a predložil viaceré alternatívy vyrovnaní, kým podal na tunajší súd žalobu v mesiaci október 2016. Takmer až po roku od doručenia výziev žalobkyne uplatnil právo na zaplatenie vynaložených investícií, keď sa ocitol v právnej neistote, že jeho právo sa premlčí a žalobkyňa zastávala odmietavý postoj k jeho návrhom. S prihliadnutím na konanie žalobkyne, ktoré započala pred 30.04.2015, vyhodnotením jeho osoby z rodinného domu, následne syna zverením do jeho starostlivosti, nevhodného správania voči vlastnému otcovi v snahe dosiahnuť, aby sa z rodinného domu sám odsťahoval, a pokračovala výzvami na vrátenie daru z 9/2015 a 11/2015, nemožno za rozpor s dobrými mravmi už z povahy veci považovať správanie účastníkov (podanie žaloby v 10/2016 žalovaným ako žalobcom) v priebehu dlhotrvajúceho sporu, pretože tam ide o realizáciu ich zákonom stanovených práv v súdnom konaní (napr. rozsudok Najvyššieho súdu z 27.02.2003, spisová značka 28Cdo/1853/2002). Ak by sa jeho konanie malo posudzovať ako rozporné s dobrými mravmi a dosahovať zvýšenú intenzitu porušenia dobrých mravov (dikcia zákona „hrubé“), musí závažnejším spôsobom nerešpektovať niektorú zo spoločenských, kultúrnych či mravných noriem, ktoré v historickom vývoji osvedčujú istú nemennosť, vystihujú podstatné historické tendencie, sú uznávané rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú povahu základných noriem. Medzi základné normy existencie našej spoločnosti patrí aj elementárny spôsob určitého vzájomného vyrovnaní medzi účastníkmi právneho vzťahu a o to viac, pokiaľ ten druhý účastník, v tomto prípade žalobkyňa, počas svojho aktívneho života nedosiahla takú úroveň príjmov, z ktorých by si mohla vôbec dovoliť vykonať rekonštrukciu rodinného domu, okolia i jeho vybavenia, vynaložením sumy presahujúcej výšku 70.000 EUR. Inak povedané, žalobkyňa by si nikdy nemohla dovoliť vykonať tak krásnu a rozsiahlu rekonštrukciu rodinného domu, ako jej zabezpečil a zrealizoval. Za týchto okolností je spravodlivá požiadavka, aby sa s ním úplne vyrovnala. Aj v tomto konaní žalobkyne vidieť určitý rozpor s dobrými mravmi, keď namiesto poskytnutia určitého vyrovnaní so žalovaným, ktorý toto nikdy nepodmieňoval len peňažným vyrovnaním, sa nikdy nechcela so žalovaným vyrovnáť, ale vopred a plánovite, tvrdiac, že sa chce aspoň čiastočne vyrovnáť so žalovaným za rozsiahlu rekonštrukciu rodinného domu, ktorú by si inak nikdy nemohla dovoliť počas svojho života, pripravila návrh darovacej zmluvy, aby v budúcnosti mohla žalovaného o takto darovaný byt pripraviť, namiesto toho, aby to bola riadna kúpna zmluva alebo iný spôsob vyrovnaní na zmluvnom základe, ktorý by zohľadňoval určité vzájomné plnenia bez toho, aby jeden z účastníkov právneho vzťahu mohol voči druhému účastníkovi právneho vzťahu uplatňovať na súde právo, ktorým ho pripraví o majetkové hodnoty, o ktorých ten prvý z účastníkov na počiatku tvrdil, že sú určitým čiastočným vyrovnaním. Podaním žaloby nesledoval žiadny iný cieľ, ktorý by mal žalobkyňu poškodiť, ale dosiahnuť stav, aby sa s ním úplne vyrovnala. Okolnosti, ktoré ho viedli k podaniu žaloby, rovnako svedčia o tom, že tento spor započala žalobkyňa na podklade vymyslenej nevery a túžbe po peniazoch v snahe predať rodinný dom. Inak by sa nikdy nevzdala svojho syna či otca svojho syna, ktorý jej celý život pomáhal, zabezpečil bezstarostný život a podľa vlastných slov žalobkyne, preukázaných v konaní pod 5C/30/2017, zachránil život pred zákernou chorobou. Preto aj dovoľávanie sa žalobkyne porušenia dobrých mravov jeho osobu a vznášanie takej námietky na vrátenie daru môže byť samo o sebe v rozpore s dobrými mravmi, ak sa žalobkyňa odvoláva na svoje vlastné konanie, ktoré bolo v rozpore s dobrými mravmi, konanie ktoré vyvolalo u žalovaného uplatnenie práva na súde (napr. rozsudok Najvyššieho súdu 2Cdo/281/2005). Nie je možné považovať správanie jedného účastníka k druhému za konanie rozporné s dobrými mravmi, keď tento druhý účastník svojím konaním takéto správanie vyvoláva a treba vychádzať z princípu vzájomnosti, rovnako aj plnení. V kladnom prípade by sa totiž nemohol darca úspešne domáhať vrátenia daru, lebo reakciu obdarovaného, aj keby bola akokoľvek nevhodná, by nebolo možné kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov (napr. rozsudok Najvyššieho súdu z 30.06.2008, spisová značka 5Cdo/72/2008). Neobstojí tak skutkové tvrdenie žalobkyne, že sa s ním vyrovnala a údajne požaduje, z hľadiska obsahu tejto žaloby a dôvodov pre jej uplatnenie, duplicitné plnenie. Ak by aj akokoľvek bola požiadavka žalovaného ako žalobcu v určitom rozsahu nedôvodná, ale nie v zjavnom nepomere plnení, nemožno dôvodiť hrubému porušeniu dobrých mravov. Na druhej strane je potrebné zdôrazniť, že ide o uplatnenie práva žalovaného v procesnom postavení žalobcu v konaní pred súdom, ku ktorému bol donútený okolnosťami, aby neprišiel o svoje majetkové hodnoty, popísaným správaním a konaním samotnej žalobkyne. Pokiaľ aj žalobkyňa v obsahu podanej žaloby uvádzala, že rekonštrukcia financovaná žalovaným bola vykonaná nekvalitne a s vadami, po uplynutí 5 rokov od jej ukončenia ani nevie presne špecifikovať, v čom by údajné vady mali spočívať. Aj uvedené svedčí okolnostiam, že žalobkyňa len všeobecne uvádza určité skutkové tvrdenie, ktoré žiadny spôsobom

nekonkretizuje a uvádza, že popiera skutkové tvrdenia žalovaného o rozsahu vykonanej rekonštrukcie bez toho, aby uviedla vlastnú predstavu o skutkových zisteniach, čo predstavuje neúčinnosť takého popretia. Ak aj uvádza určité skutkové tvrdenie, tak popiera dôkazy predložené či označené žalobcom, ktoré však nie je možné skutkovo poprieť, len predložiť opak takého dôkazu; žiadne dôkazy však žalobkyňa nepredložila. Naopak žalovaný v procesnom postavení žalobcu predložil viac ako sto strán dôkazov preukazujúcich jeho skutkové tvrdenia o vykonanej rekonštrukcii, chronologickej postupnosti, rozsahu vykonania v interiéri, v exteriéri, spôsoby financovania, zachytený pôvodný stav nehnuteľnosti pred rekonštrukciou, výpisy z účtu a podobne. Dôkazy žalovaného sú predložené v takom rozsahu, že po doplňujúcich vysvetleniach ustanovenému znalcovi, bude možné posúdiť otázku zhodnotenia nehnuteľností žalobkyne samotným znalcom. Uvedené však nie je predmetom tohto sporu a žalovaný len reaguje na skutkové tvrdenia žalobkyne obsiahnuté v žalobe a v písomnom podaní zo dňa 09.11.2020. Ak teda žalobkyňa napr. spochybňuje peniaze platené zhotoviteľovi Š., sú v spise založené dôkazy - výpisy z banky dokonca vygenerované špecificky s partnerom - Š., s ktorými ak by sa žalobkyňa oboznámila, nemohla by tvrdiť, že toto žalovaný nepreukázal, ak sú také dôkazy súčasťou súdneho spisu. Žalovaný nezískal žiadnu plnú náhradu za investície, ako skutkovo tvrdí žalobkyňa, ale predsa konajúc poctivo a čestne žiadam doplatiť rozdiel zistený v rozhodujúcom období (71.000 - 26.000) bez ohľadu na skutočnosť, ako jeho nárok posúdi po právnej stránke súd v konaní vedenom pod spisovou značkou 3C/189/2016. Pri porovnaní hodnoty, ktorá sa mu dostala a ktorú dostala od neho žalobkyňa, postráda hodnotu, ktorú uplatnil žalobou. Zakúpenie bytu v minulosti žalobkyňou a ním v 1/3, t. j. 2.000,00 EUR nebolo zanedbateľnou sumou v porovnaní s priemernými zárobkami v tom období, ale v roku 1997 (pred 23 rokmi) jednou tretinou kúpnej ceny za byt. Obdobne by mohol rovnako tvrdiť v porovnaní dnešných pomerov, že žalobkyňa vynaložila zanedbateľných 4.000,00 EUR za byt z celkovej ceny 6.000,00 EUR. Žalobkyňa by však taký byt nikdy nenadobudla, pokiaľ by nezaplatil 1/3 jeho kúpnej ceny, ktorý takto kupovali spoločne, formálne na meno žalobkyne. Ak v takom rozsahu prispel na kúpu bytu, nepovažuje darovanie bytu za určité vyrovnanie v celej hodnote tohto bytu, ale len v 2/3. Predsa nie je poctivé, čestné, morálne ani spravodlivé, aby žalobkyňa dôvodila, že mu darovala celý jej byt, ktorý s ňou kupoval, hoci formálne na meno žalobkyne. Považoval ho v rozsahu ním zaplatenej kúpnej ceny za svoj v podiele 1/3 a túto hodnotu odpočítava. Ak teda žalobkyňa skutkovo popiera tvrdenia žalovaného, ktoré vychádzajú z predložených dôkazov založených v spise 3C/189/2016, nejde o účinné popretie, keď skutočnosti vyplývajúce z predložených dôkazov môže vyvrátiť len opakom dôkazu, ktorý doposiaľ žiadny nepredložila. S prihliadnutím na zásadu vyváženej vzájomných plnení strán (napr. nález Ústavného súdu zo 7.12.2011, spisová značka I.ÚS 457/2010), vzájomnosť konania účastníkov právneho vzťahu s prihliadnutím na konkrétne okolnosti konania účastníkov v príslušnom období a na ich vtedajšie postavenie v období roku 2015 a 2016 má za to, že konal čestne a poctivo v snahe vyrovnať sa so žalobkyňou spravodlivo tak, ako by každý iný človek v jeho postavení požadoval za účelom vyrovnanie a uplatnením práva na súde nesledoval žiadny iný účel, ako ochranu svojich práv.

(16) V podaní označil ďalšie dôkazy, a to výpoveď Y. F. v spise 5C/30/2017, rozsudok OS Partizánske č.k. 2P/90/2015-43 z 23.09.2015, výzvu žalobkyne vlastnému otcovi z 18.07.2015, čestné vyhlásenie p. F.K. z 24.07.2017 k výzve žalobkyne z 18.07.2017, kúpnu zmluvu F. - žalobkyňa z 26.10.2000, čestné vyhlásenie p. F. z 28.06.2017 k vyhodneniu syna a žalovaného, výzvu I. žalobkyne z 24.08.2015 s plnomocenstvom z 11.08.2015, vyjadrenie I. žalovaného z 22.09.2015, výzvu II. žalobkyne z 08.10.2015, vyjadrenie II. žalovaného z 22.09.2015 a výsluch svedka Y. F., otca žalobkyne.

(17) Súd dupliku doručil právnenému zástupcovi žalobkyne. Na prejednanie sporu nariadil pojednávanie na 14.07.2021, pričom naň predvolal právnych zástupcov strán.

(18) Súd spor prejednal na pojednávaní dňa 14.07.2021. Umožnil právnenému zástupcovi žalobkyne predniesť žalobu a právnenému zástupcovi žalovanej na prednes reagovať. Následne uviedol, ktoré skutkové tvrdenia považuje medzi stranami za sporné a ktoré za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré nie a ako spor predbežne právne posúdil.

(19) Nato vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, z ktorých pre potreby rozhodnutia vo veci samej zistil nasledujúci skutkový stav.

(20) Z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX pre kat. úz. T. na čísle listu spisu (ďalej len „č.l.“) 6 až 9 vyplýva, že žalovaný je evidovaný ako výlučný vlastník bytu č. X vo vchode č. XX na X. podlaží bytového domu súpisné číslo XXX na parcele číslo XXXX/X, evidovaného Okresným úradom T., katastrálnym odborom na liste vlastníctva č. XXXX pre okres T., obec T., katastrálne územie T.. Vlastnícke právo nadobudol darovacou zmluvou zapísanou pod č. V927/14-995/14 (ďalej len „sporný byt“).

(21) Podľa výpisu z listu vlastníctva č. XXXX pre kat. úz. T. na č.l. 14 je žalovaná výlučným vlastníkom nehnuteľností zapísaných Okresným úradom T., katastrálnym odborom na liste vlastníctva č. XXXX ako parcely registra „Z.“ evidované na katastrálnej mape parc. č. XXXX vo výmere XXX m² záhrada,

parc. č. XXXX vo výmere XX m² zastavaná plocha a nádvorie, parc. č. XXXX vo výmere XXX m² zastavaná plocha a nádvorie, parc. č. XXXX vo výmere XX m² zastavaná plocha a nádvorie a stavieb súpisné číslo XXX na parcele č. XXXX - 1. dvojdomku a súpisné číslo XXXX na parcele XXXX garáže. Na liste vlastníctva je zapísané aj neodkladné opatrenie nariadené tunajším súdom vo veci 3C/189/2016, ktorým bolo nariadené zdržať sa právnych úkonov, na základe ktorých by došlo k scudzeniu, zaťaženiu záložným právom, zabezpečovacím právom alebo právom s podobnými účinkami, k zriadeniu predkupného práva, k zriadeniu vecného bremena, k vloženiu do základného imania obchodnej spoločnosti alebo družstva ako nepeňažného vzťahu až do právoplatného skončenia súdneho konania (ďalej len „nehnutelnosti žalobkyne“).

(22) Z výzvy na vrátenie daru zo dňa 06.05.2019 do Slovenskej republiky na č.l. 15, súd zistil, že žalobkyňa listom datovaným 06.05.2019 vyzvala žalovaného na vrátenie daru - sporného bytu z dôvodu, že nebolo možné preukázať vzťah žalovaného s inou ženou v čase, keď boli partnermi so žalobkyňou (uplatnené v konaní sp. zn. 5C/30/2017), preto uplatnila iný dôvod spočívajúci v ďalšom amorálnom konaní žalovaného. K uzavretiu darovacej zmluvy došlo v súvislosti s usporiadaním nároku žalovaného na náhradu investície do nehnuteľností žalobkyne, pričom žalovaný si uplatnil žalobou na tunajšom súde dňa 20.10.2016 titulom náhrady za investície sumu 45 000,- €, pričom toto konanie v tom čase pokračovalo. Najskôr bezodplatne prijal nehnuteľnosť v hodnote 60 000 € a potom po dosiahnutí takejto náhrady si následne uplatnil nárok na zaplatenie tejto náhrady aj v peniazoch žalobou podanou na súde. To považovala žalobkyňa za konanie v rozpore s dobrými mravmi a za samostatný dôvod vrátenia daru.

(23) Podľa podacieho hárku k výzve zaslanej na adresu v Slovenskej republike na č.l. 16 bola zásielka podaná na prepravu na pošte pod číslom C. (dátum čitateľný nie je). Odoslaná bola žalovanému na adresu v Partizánskom.

(24) Z výzvy na vrátenie daru zo dňa 6.5.2019 do Švajčiarska na č.l. 17 vyplýva, že obsahom rovnaká listina ako v odseku 22 odôvodnenia tohto rozsudku bola žalovanému adresovaná aj na adresu vo Švajčiarsku.

(25) Z podacieho hárku k výzve zaslanej na adresu vo Švajčiarsku na č.l. 18 súd zistil, že zásielka bola podaná na prepravu na pošte pod číslom C. (dátum čitateľný nie je). Odoslaná bola na adresu žalovaného vo Švajčiarsku.

(26) Podľa rozsudku tunajšieho súdu č.k. 5C/30/2017-276 na č.l. 35 a 136 bol žalobný návrh žalobkyne, ktorým si uplatňovala vlastnícke právo k spornému bytu z titulu vrátenia daru z dôvodu, že žalovaný mal proti nej konať v rozpore s dobrými mravmi spočívajúcom v tom, že udržiaval vzťah s inou ženou, zamietnutý. Súdu je z jeho činnosti známe, že tento rozsudok je právoplatný. Z obsahu odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva, že v konaní sa tvrdená nevera zo strany žalovaného po uzavretí darovacej zmluvy nepotvrdila, nebola preukázaná. Naopak, bolo zistené, že žalobkyňa si neplnila vyživovaciu povinnosť k synovi, ktorý bol zverený žalovanému. Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva aj, že žalobkyňa žalovanému sporný byt darovala dobrovoľne, bez nátlaku, čo vyplynulo z výpovede svedka - otca žalobkyne aj samotnej žalobkyne, ktorá uviedla, že chcela urobiť žalovanému radosť. Súd ako predbežnú otázku skúmal aj prejav vôle žalobkyne darovať sporný byt a posúdil ho ako slobodný, určitý a dobrovoľný, vychádzajúci z jej presvedčenia a vôle darovať nehnuteľnosť žalovanému, čo bolo v konaní nesporne preukázané (str. 9 rozsudku).

(27) Z výzvy žalobkyne z 24.08.2015 s plnomocenstvom z 11.08.2015 na č.l. 153 vyplýva, že dňa 24.08.2015 žalobkyňa vyzvala žalovaného na vrátenie daru - sporného bytu z dôvodu hrubého porušenia dobrých mravov spočívajúceho v nevere žalovaného vo Švajčiarsku.

(28) Podľa vyjadrenia žalovaného z 22.09.2015 na č.l. 169 vyplýva, že žalovaný tvrdenie žalobkyne o nevere, o ktorej sa žalobkyňa mala dozvedieť až koncom roku 2014, poprel. O pomere žalovaného s inou ženou žalobkyňa vedela podľa vyjadrenia ešte pred uzavretím darovacej zmluvy.

(29) Z výzvy žalobkyne z 08.10.2015 na č.l. 167 vyplýva, že žalobkyňa sa domáhala mimosúdneho riešenia sporu o vlastnícke právo k spornému byt tak, že požadovala náhradu hodnoty bytu v sume 25 000 € a bezodplatný prevod motorového vozidla V. L.. Trhovú hodnotu sporného bytu vo svojom vyjadrení vyčíslila na 40 000 €.

(30) Podľa vyjadrenia II. žalovaného z 09.11.2015 na č.l. 166 žalovaný poukázal v reakcii na návrh žalobkyne na investície do jej rodinného domu, ktoré podľa neho návrh žalobkyne nezohľadňuje.

(31) Z podstatného obsahu pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 3C/189/2016 súd zistil nasledujúce skutočnosti:

(32) Zo žaloby na č.l. 1 vyplýva, že dňa 20.10.2016 podal žalovaný v procesnom postavení žalobcu proti žalobkyňi v procesnom postavení žalovanej žalobu o zaplatenie sumy 45 000 € s príslušenstvom z dôvodu, že sa domáha náhrady investícií do rekonštrukcie nehnuteľností žalovanej (rodinného domu). Zo žaloby vyplýva, že pri určení výšky uplatnenej sumy zohľadnil darovanie bytu žalobkyňou (v

uvedenom konaní žalovanou). Žalovaná suma má predstavovať majetkové hodnoty, ktorými sa zvýšila životná úroveň žalobkyne (tam žalovanej) a hodnota jej rodinného domu.

(33) Z vyjadrenia na č.l. 52 vyplýva, že žalobkyňa (tam žalovaná) poprela skutkové tvrdenia v žalobe, uviedla, že ona s rekonštrukciou nesúhlasila. Žalovaný (tam žalobca) podľa nej nepreukázal, že rekonštrukciu financoval výlučne zo svojich finančných prostriedkov. Poukázala na darovaciu zmluvu k spornému bytu, ktorú ona podľa vlastného tvrdenia uzavrela pod psychickým nátlakom. Poukázala na údajnú neveru žalovaného (tam žalobcu) a na výzvu na vrátenie daru z tohto dôvodu. Vzniesla aj námietku premlčania.

(34) Podľa repliky na č.l. 69 žalovaný (tam žalobca) vyjadril nesúhlas s posúdením premlčania podľa žalobkyne (tam žalovanej). Poukázal na skutkové okolnosti týkajúce sa dohody o rekonštrukcii a spoločného bývania, respektíve jeho ukončenia. Poprel tvrdenie o uzavretí darovacej zmluvy v tiesni. K stotožneniu majetkových hodnôt, o ktoré sa žalobkyňa (tam žalovaná) mala obohatiť navrhol vykonať dokazovanie.

(35) Zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 20.06.2017 na č.l. 90 vyplýva, že prvé pojednávanie v spore vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 3C/189/2016 sa uskutočnilo dňa 20.06.2017. Bolo vykonané dokazovanie listinnými dôkazmi, bola prednesená žaloba, vypočutý žalobca a pojednávanie bolo odročené.

(36) Podľa uznesenia o nariadení zabezpečovacieho opatrenia na č.l. 261 bolo na zabezpečenie pohľadávky uplatnenej v spore 3C/189/2016 zriadené záložné právo k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalobkyne (tam žalovanej) (viď odsek 21 odôvodnenia tohto rozsudku), a to do výšky pohľadávky v sume 45 000 € uplatnenej z dôvodu vydania bezdôvodného obohatenia a poskytnutých pôžičiek a do výšky trov súdneho konania vo veci 3C/189/2016. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 22.01.2019 a vykonateľnosť dňa 10.08.2018. Dôvodom nariadenia zabezpečovacieho opatrenia bolo, že žalobkyňa (tam žalovaná) svoje nehnuteľnosti ponúkala na predaj prostredníctvom realitnej kancelárie a prostredníctvom inzertných portálov, čím mohlo dôjsť k potenciálnemu zmareniu uspokojenia žalovaného (tam žalobcu).

(37) Zo zápisnice o pojednávaní na č.l. 373 vyplýva, že ďalšie pojednávanie v spore sa uskutočnilo 25.04.2019. Vykonalo sa dokazovanie listinnými dôkazmi a bola vypočutá žalovaná. Pojednávanie bolo odročené na 04.06.2019.

(38) Zo zápisnice o pojednávaní na č.l. 394 vyplýva, že sa pokračovalo vo výsluchu žalovanej. Pojednávanie bolo odročené na 03.09.2019.

(39) Zo zápisnice o pojednávaní na č.l. 585 vyplýva, že dňa 29.10.2019 bol vypočutý svedok Q. Š.. Pojednávanie bolo odročené na 26.11.2019.

(40) Zo zápisnice o pojednávaní na č.l. 612 vyplýva, že dňa 26.11.2019 bolo vykonané dokazovanie listinnými dôkazmi a pokračovalo sa vo výpovedi svedka Q. Š.. Pojednávanie bolo odročené na 16.01.2020.

(41) Zo zápisnice o pojednávaní na č.l. 689 vyplýva, že dňa 16.01.2020 sa pokračovalo vo vykonávaní listinných dôkazov a konanie bolo uznesením vyhláseným na pojednávaní prerušené do právoplatného rozhodnutia vecí 5C/30/2017 a 6C/56/2019.

(42) Z uznesenia o prerušení konania na č.l. 691 vyplýva, že konanie 3C/189/2016 bolo prerušené do právoplatného skončenia konaní vedených na Okresnom súde Partizánske pod sp. zn. 5C/30/2017 a 6C/56/2019. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 22.02.2020.

(43) Súd nevykonan navrhnuté dokazovanie ďalšími dôkazmi, pretože to pre rozhodnutie vo veci samej potrebné nebolo. Z vykonaných dôkazov súd podľa svojho názoru zistil dostatok skutkových okolností, ktoré umožnili v spore rozhodnúť. Vykonanie ďalších dôkazov by už nemohlo objasniť žiadne ďalšie sporné skutočnosti a zbytočne by zaťažovali strany sporu. Dôkaz navrhnutý žalobkyňou - spis Okresného úradu, katastrálneho odboru nebolo potrebné vykonať, pretože skutočnosti, ktoré sa ním mali preukazovať, nie sú sporné (vlastnícke právo k spornému bytu zapísané v prospech žalovaného, spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva darovacou zmluvou). Dôkazy navrhnuté žalovaným, ktoré súd nevykonan (žalovaný navrhoval vykonať ako dôkaz oboznámenie celého spisu sp. zn. 3C/189/2016, súd z neho oboznámil len tie časti, ktoré môžu byť podstatné pre rozhodnutie v tomto spore a len v tom rozsahu, v ktorom je nimi možné preukázať relevantné skutočnosti), majú relevanciu v konaní sp. zn. 3C/189/2016, kde sa žalovaný v procesnom postavení žalobcu domáha plnenia od žalobkyne (tam v procesnom postavení žalovanej). Pre posúdenie podstaty tohto sporu spočívajúcej v posúdení podmienok na vrátenie daru by nemalo takto široko vykonané dokazovanie žiadny význam. Ani dôkazy týkajúce sa vzťahu žalobkyne a jej otca p. F., rovnako ani rozsudok tunajšieho súdu vo veci 2P/90/2015 nemajú podľa názoru súdu pre posúdenie podstaty tohto sporu žiadnu relevanciu. Preto súd ani tieto, žalovaným navrhnuté dôkazy, nevykonan.

(44) Súd pri rozhodovaní vychádzal z nasledujúcich právnych predpisov:

(45) Podľa § 630 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“) darca sa môže domáhať vrátenia daru, ak sa obdarovaný správa k nemu alebo členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy.

(46) Podľa § 3 ods. 1 OZ výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

(47) Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

(48) Podľa čl. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) spory vyplývajúce z ohrozenia alebo porušenia subjektívnych práv prejednáva a rozhoduje nezávislý a nestranný súd, ak taká právomoc nie je zákonom zverená inému orgánu.

(49) Podľa čl. 7 ods. 1 CSP súdne konanie sa zásadne začína na návrh strany sporu, pričom predmet konania určujú strany sporu postupom ustanoveným zákonom.

(50) Podľa § 137 CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o a) splnení povinností, b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu, c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

(51) Podľa § 164 CSP ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

(52) Podľa § 162 ods. 3 CSP o zamietnutí návrhu na prerušenie konania súd rozhodne spolu s rozhodnutím vo veci samej.

(53) Súd sa riadil aj touto ustálenou súdnou praxou:

(54) Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR publikovaného pod č. R 88/1998 k zániku darovacieho vzťahu podľa § 630 OZ dochádza na základe jednostranného právneho úkonu darcu voči obdarovanému, ktorý hrubo porušil dobré mravy svojím správaním voči darcovi alebo voči členom jeho rodiny. Hrubým porušením dobrých mravov sa rozumie ich porušenie značnej intenzity alebo ich sústavné porušovanie.

(55) Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR publikovaného pod č. R 31/1999 právo darcu domáhať sa vrátenia daru nevzniká pri prostej nevďačnosti obdarovaného voči darcovi, ani pri menej významnom porušení dobrých mravov zo strany obdarovaného. Za hrubé porušenie dobrých mravov obdarovaným nemožno považovať napr. predaj darovanej veci cudzej osobe alebo nenavštevovanie darcu pri príležitosti sviatkov a jeho životných jubileí.

(56) Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR publikovaného pod č. R 111/1998 ak súd v spore o vrátenie daru (§ 630 Obč. zák.) v rámci hodnotenia dôkazov (§ 132 O.s.p.) nezohľadní výsledky vykonaného dokazovania svedčiace aj proti žalobkyni (darkyni), jeho rozhodnutie vychádza zo skutkového zistenia, ktoré nemá v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní [§ 241 ods. 2 písm. c) O.s.p.].

(57) Podľa rozhodnutia Ústavného súdu SR vo veci sp. zn. IV. ÚS 55/2011 dobrými mravmi sú pravidlá správania sa, ktoré sú v prevažnej miere v spoločnosti uznávané a tvoria základ fundamentálneho hodnotového poriadku.

(58) Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR vo veci sp. zn. 3 Cdo/191/1996 dobré mravy (boni mores) patria k zásadám súkromného práva, bývajú užívané ako kritérium obmedzujúce subjektívne práva v ich obsahu alebo častejšie obmedzujúce výkon subjektívnych práv. Dobré mravy, hoci sú zákonným pojmom, a teda majú funkciu normotvornú, nie sú zákonom definované. Ich obsah spočíva vo všeobecne platných pravidlách morálky, pri ktorých je daný všeobecný záujem ich rešpektovať. Posúdenie konkrétneho obsahu pojmu dobré mravy patrí vždy od prípadu k prípadu sudcovi.

(59) Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR vo veci sp. zn. 3 Cdo/53/2006 za hrubé porušenie dobrých mravov obdarovaným v zmysle § 630 Občianskeho zákonníka nemožno považovať podanie neopodstatneného podnetu na začatie trestného stíhania darcu.

(60) V prvom rade súd posudzoval návrh žalobkyne na prerušenie konania. Vyhodnotil ho ako nedôvodný. Žalobkyňa sa domáhala prerušenia konania do právoplatného skončenia konania tunajšieho súdu vo veci sp. zn. 5C/30/2017, to však už je v čase rozhodovania súdu skončené. Aj hypotetický dôvod na prerušenie konania spočívajúci v inom konaní, v ktorom sa riešila podstatná okolnosť pre toto konanie, tak do rozhodnutia súdu odpadol. Preto sú návrh na prerušenie konania v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, ako nedôvodný zamietol.

(61) Následne sa súd zaoberal meritom sporu. Po vykonanom dokazovaní, jeho zhodnotení a po aplikácii citovaných právnych predpisov, rešpektujúc doteraz ustálenú súdnu prax, súd dospel k záveru, že podaná žaloba nie je dôvodná. Súd vychádzal z nasledujúcich úvah.

(62) Čo sa týka procesnej prípustnosti žaloby, súd ju považuje za procesne prípustnú, pretože bez rozhodnutia súdu o vlastníckom práve nemá žalobkyňa žiadnu reálnu možnosť dosiahnuť zápis vlastníckeho práva k nehnuteľnosti do katastra nehnuteľností. Záznam o vrátení vlastníckeho práva k spornej nehnuteľnosti žalobkyni je možné urobiť len na podklade listiny spôsobilej na zápis podľa katastrálneho zákona a tou je z dôvodu sporu medzi stranami o platnosti alebo neplatnosti úkonu žalobkyne, ktorým sa domáhala vrátenia daru, jedine rozhodnutie súdu. Žaloba je teda účinným prostriedkom úpravy právnych vzťahov medzi stranami a je procesne prípustnou v súlade s § 137 písm. c) CSP.

(63) Medzi stranami niet sporu o tom, že žalovaný je evidovaný ako vlastník bytu č. X vo vchode č. XX bytového domu súp. č. XXX postaveného na parcele č. XXXX/X v katastrálnom území T., evidovaného na liste vlastníctva č. XXXX pre kat. úz. T.. Nieto sporu o tom, že ho nadobudol darovaním, zmluvou zo dňa 09.05.2014, pričom daryňou bola žalobkyňa. Niet sporu ani o tom, že počas spolužitia so žalovaným žalobkyňa nadobudla vlastnícke právo k nehnuteľnostiam v kat. úz. T., zapísaným Okresným úradom T., odborom katastrálnym na liste vlastníctva č. XXXX. Žalovaný do týchto nehnuteľností investoval prostriedky z príjmov z práce v zahraničí, rekonštrukcia bola realizovaná v rokoch 2013 a 2014. Žalobkyňa tvrdí, že k darovaniu bytu došlo z dôvodu, že žalovaný požadoval náhradu svojich investícií do nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX a darovaním bytu takúto náhradu získal. Medzi stranami niet sporu o tom, že žalovaný si voči žalobkyni uplatňuje v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 3C/189/2016 nárok na zaplatenie sumy 45 000 € s príslušenstvom z titulu náhrady investícií vynaložených do jej nehnuteľnosti. Konanie doposiaľ nebolo skončené (bolo prerušené, v súčasnosti prerušenie trvá do skončenia tohto sporu) a v konaní bolo nariadené zabezpečovacie opatrenie, ktoré znemožňuje žalobkyni (tam žalovanej) s nehnuteľnosťami nakladať. Žalobkyňa vidí v konaní žalovaného, ktorý podal proti nej žalobu, hrubé porušenie dobrých mravov, preto si výzvou zo dňa 06.05.2019 uplatnila vrátenie daru - predmetného bytu. Žalovaný poukázal na to, že hodnota, ktorú nadobudol darovaním, nepostačovala na vyrovnanie ním vynaložených nákladov na rekonštrukciu nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobkyne. Žalobkyňa sa s ním nevyrovnala, hoci jej to viackrát navrhol, preto podal žalobu.

(64) Skutkové tvrdenia týkajúce sa hodnoty sporného bytu súd nepovažuje pre rozhodnutie v tomto spore za podstatné. Posúdenie konania žalovaného, či je alebo nie je v súlade alebo v rozpore s dobrými mravmi nie je determinované hodnotou veci, ktorej vrátenia sa žalobkyňa proti žalovanému domáha. Takisto súd nepovažuje za podstatné skutkové tvrdenia týkajúce sa rozsahu a hodnoty investícií do nehnuteľností vo vlastníctve žalobkyne. Tieto skutkové tvrdenia sú relevantné v spore vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 3C/189/2016. Sporné nie je, že by investície neboli vykonané vôbec, sporný je ich rozsah, ale tento spor je posudzovaný v citovanom inom konaní na tunajšom súde.

(65) Rovnako ako irelevantné súd hodnotí skutkové tvrdenia týkajúce sa iného sporu vedeného na tunajšom súde, kde sa žalobkyňa domáhala vrátenia daru, a to konania sp. zn. 5C/30/2017. Ani neúspech žalobkyne v uvedenom spore nemusí znamenať, že nemôže byť úspešná v tomto konaní, pretože tu súd posudzuje iné skutkové okolnosti, ktoré majú byť podkladom pre vrátenie daru.

(66) Prípadné konanie žalobkyne (prípadne aj v rozpore s dobrými mravmi) vyplývajúce z obsahu iného súdneho rozhodnutia (konanie 5C/30/2017) by však mohlo byť relevantné pri posudzovaní otázky vzájomnosti konaní strán pri posúdení morálnosti alebo nemorálnosti ich konania (súlady s dobrými mravmi - viď rozhodnutie R 111/1998), ak by sa preukázal súvis takéhoto konania s následným konaním vyčítaným žalovanému, ktoré má byť konaním v hrubom rozpore s dobrými mravmi.

(67) Zhrnúc uvedené východiská - súd v tomto konaní posudzuje len tú skutočnosť, či podanie žaloby žalovaným, o ktorej sa vedie konanie na tunajšom súde pod sp. zn. 3C/189/2016 je s ohľadom na všetky okolnosti konaním v hrubom rozpore s dobrými mravmi vo vzťahu k žalobkyni alebo nie. V prípade kladného zistenia by bolo uplatnenie si vrátenia daru dôvodné, v prípade negatívneho zistenia by dôvodné nebolo.

(68) Súd dospel k záveru, že podanie žaloby zo strany žalovaného nie je sústavným porušovaním dobrých mravov, pretože má jednorazový charakter.

(69) Je teda potrebné skúmať, či ide vôbec o porušenie dobrých mravov a ak áno, či je možné označiť ho ako „hrubé“. Súd pritom vychádza z toho, že súdna prax charakterizuje dobré mravy aj ako „súhrn spoločenských, kultúrnych a mravných noriem, ktoré v historickom vývoji vykazujú určitú nemennosť, vystihujú podstatné historické tendencie, sú zdieľané rozhodujúcou časťou spoločnosti“.

(70) Právne vzťahy založené platnou darovacou zmluvou majú požívať právnu ochranu. Účinky obojstranne prejavenej vôle darcu a obdarovaného je možné zvrátiť bez vôle oboch zmluvných strán len celkom výnimočne, nikdy však nie svojvoľne. Na zvrátenie účinkov darovacej zmluvy nepostačí prejav vôle obdarovaného voči darcovi zrušiť účinky darovania. A to ani vtedy, ak je dôvodom negatívne správanie obdarovaného voči darcovi. Účinne žiadať vrátenie daru môže darca len vtedy, ak sa voči nemu správa obdarovaný negatívnym spôsobom v takom významnom rozsahu, že to možno označiť ako hrubé porušenie dobrých mravov. To musí byť objektívne, to znamená, že nepostačuje len hodnotenie darcu, že podľa jeho pocitov a záverov je konanie žalovaného hrubo porušujúcim dobré mravy. Konanie obdarovaného sa musí javiť ako hrubo porušujúce dobré mravy s ohľadom na všetky okolnosti každému v spoločnosti. Musí ísť teda o konanie všeobecne odsúdenia hodné. Tieto okolnosti pritom zahŕňajú nielen samotné konanie obdarovaného, ale aj postoj a konanie darcu a jeho správanie voči obdarovanému.

(71) Z vykonaných listinných dôkazov vyplýva, že uplatneniu nároku žalovaného v konaní 3C/189/2016 (kde vystupuje ako žalobca) predchádzalo vzájomné rokovanie strán s pokusom o mimosúdne riešenie ich sporov. Ďalej z nich vyplýva, že v konaní 5C/30/2017 sa žalobkyňa domáhala vrátenia rovnakého daru z iných skutkových dôvodov, ktoré sa v uvedenom konaní nepreukázali. Je teda evidentný dlhodobý nepriaznivý vzťah strán, ako aj neschopnosť usporiadať si svoje práva a povinnosti mimosúdnu cestou. Za takýchto okolností podľa názoru súdu nemožno žalovanému zazlievať, že si uplatnil svoj nárok, či už skutočný alebo domnelý, na náhradu investícií do nehnuteľností žalobkyne prostredníctvom súdu. Samotné podanie žaloby je prejavom ústavného práva žalovaného na prístup k súdu upraveného v čl. 46 Ústavy realizovaný v súlade s príslušnými ustanoveniami Civilného sporového poriadku.

(72) Za určitých okolností možno pripustiť, že aj uplatnenie práva môže byť v rozpore s dobrými mravmi, avšak musí ísť o výnimočné okolnosti. V prípade uplatnenia práva podanou žalobou by muselo ísť podľa názoru súdu o žalobu zjavne nedôvodnú, prípadne vadnú, ktorej zjavným účelom by bolo šikanovanie protistrany, alebo ktorá by sledovala iný účel ako usporiadanie sporných práv a povinností. Z pripojeného spisu 3C/189/2016 podľa názoru súdu nevyplýva, že by žaloba podaná žalovaným mala takýto charakter. O žalobe súd riadne koná, vo veci prebehli viaceré pojednávania, vykonalo sa rozsiahle dokazovanie, pričom konanie doposiaľ skončené nebolo. O celkom zjavne nedôvodnú žalobu alebo o procesne vadnú žalobu teda nejde.

(73) To, či a v akom rozsahu je z hľadiska hmotného práva podaná žaloba dôvodná, bude predmetom citovaného konania, súd nemôže túto otázku v tomto spore posudzovať sám. Samotné podanie žaloby však podľa názoru súdu vzhľadom k všetkým okolnostiam (existencia sporu o základe nároku - rozsahu investícií, ako aj o výške nároku - sume zaplatenej žalovaným, nedosiahnutie mimosúdnej dohody napriek pokusom strán, na druhej strane nespornosť, že rekonštrukcia nehnuteľností žalobkyne prebehla) nemožno hodnotiť ako konanie v hrubom rozpore s dobrými mravmi. Je zrejmé, že otázka vzájomného vysporiadania majetkových nárokov strán v súvislosti so spolužitím, jeho skončením a v súvislosti s investíciami do nehnuteľnosti žalovanej v čase podania žaloby žalovaným, o ktorej sa koná v konaní 3C/189/2016, bola sporná, nevyriešená a nepodarilo sa ju vyriešiť mimosúdne. Podanie žaloby žalovaným (v konaní 3C/189/2016 žalobcom) teda celkom zjavne nebolo svojvoľné, bez akéhokoľvek skutkového podkladu, nesledujúce cieľ usporiadať vzájomné sporné práva a povinnosti.

(74) Ani tvrdenia žalobkyne o uspokojení nárokov žalovaného na náhradu investícií do jej nehnuteľnosti darovaním bytu nie sú nesporné a neboli preukázané. Nesporná nie je ani len hodnota darovaného bytu, respektíve skutočnosť, ktorý okamih je podstatný pre skúmanie hodnoty bytu (raz bola relevantná hodnota podľa žalobkyne 40 000 € - čl. 167 /vyjadrenie z 08.10.2015/, inokedy bola podľa žalobkyne relevantná hodnota 60 000 € /žaloba/). Nie je úlohou súdu v tomto konaní tento rozpor odstraňovať. Súd naň poukazuje len ako na jeden z dôvodov, pre ktorý sa javí podaná žaloba ako účinný prostriedok ochrany práv žalovaného, nie ako zneužitie práva či konanie v rozpore s dobrými mravmi.

(75) Z odôvodnenia rozsudku vo veci 5C/30/2017 vyplýva, že prejav vôle žalobkyne ako dárkyne darovať sporný byt žalovanému bol slobodný, určitý a dobrovoľný a vychádzal z jej presvedčenia a vôle darovať nehnuteľnosť žalovanému, čo bolo v konaní nesporne preukázané a žalobkyňa chcela darovaním žalovanému urobiť radosť (ods. 20 odôvodnenia rozsudku 5C/30/2017). Žalobkyňa v čase podania žaloby vo veci 3C/189/2016 sa už (z iných dôvodov ako v tomto konaní) domáhala vrátenia daru, pričom ňou uvedené dôvody napokon v konaní 5C/30/2017 preukázané neboli. Nahradiť akúkoľvek hodnotu investícií žalovanému odmietla, ba sama požadovala náhradu vo výške 25 000 € a motorové vozidlo. Za takýchto okolností a pri takomto konaní zo strany žalobkyne nemožno potom uplatnenie subjektívnych práv žalovaným na súde (podanie žaloby) žalovaným hodnotiť ako konanie v hrubom rozpore s dobrými mravmi, tým viac, ak sa v dôsledku plynutia času dostal do rizika premlčania uplatnených nárokov.

(76) Z uvedených skutočností teda súd vyvodil záver, že žalobkyňa nepreukázala, že by žalovaný podaním žaloby vo veci vedenej na tunajšom súde pod spisovou značkou 3C/189/2016 s ohľadom na všetky okolnosti porušil dobré mravy takým spôsobom, že by to predstavovalo dôvod na vrátenie daru podľa § 630 Občianskeho zákonníka. Preto súd žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol.

(77) Podľa § 255 ods. 1, ods. 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

(78) Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

(79) Týmto rozhodnutím sa konanie končí, preto súd rozhodol aj o jeho trovách. Súd pritom vychádzal z toho, že žalovaný bol v spore v celom rozsahu procesne úspešný. Preto mu súd proti neúspešnej žalovanej priznal plný nárok na náhradu trov konania. O ich výške rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku m o ž n o podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Partizánske.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na toto podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu prva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má uvedenú vadu, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.